

ՊԱՀՊԱՆԵ՛ՆՔ ԻՆՉ ՈՐ ՈՒՆԻՆՔ

Posted on July 18, 2020 by Keghart

Category: [Opinions](#)

Գեղարդ, 17 Յուլիս 2020

Վայրագ դրամատիրուքները ամբողջ երկրագունդի տարածքին ոչ մեկ արժեք եւ սրբութիւն կը ճանչնայ, այլ կ'ընդունի միայն մեկ արժեք եւ գերնպատակ՝ ընդարձակուիլ, զարգացման եւ շահագործման (development) պիտակին տակ արդարացնել «դրամագլուխ 1-ը» դրամագլուխ 2-ի փոխելու իր շահադիտական եւ կոփողական ծրագիրները:

Այդպէս եղաւ ԱՄՆ-ի մէջ 19-20-րդ դարերուն, այդպէս կատարուեցաւ Լիբանանի, Խաղաղական ովկիանոսի դրախտային կղզիներու մէջ եւ այլուր: Այս *կապիտալիզմին* համար անմիջական ներկան ու մօտակայ ապագան է միայն կարելորդ: Այսպէս եղաւ նաեւ մեր հայրենիքին մէջ՝ սկսելով կեղծ ընկերվարութեան (սոցիալիզմ) տիրապետութեան շրջանին ԽՍՀՄ-ի եւ անշուշտ նաեւ մեր ՀԽՍՀ-ի մէջ, երբ մեր բարձրաւանդակի գոհար Սեւանայ լիճը չարաշահուեցաւ եւ ինկաւ այսօրուան անփառունակ վիճակին

Այսպէս կը շարունակուի այդ «աւանդութիւնը» նաեւ այսօր՝ մեր «պզտիկ» հայրենիքին մէջ: Խնդրեմ՝ այսօր լուրջ խնդիր մըն է Չանգեզուրի չքնաղ բնութեան մէջ կեանքի ու մահուան կռիւ մղող Ամուլսարը եւ ամբողջ չրջանի չքնաղ բնութիւնը: Այդպէս է նաեւ մեր այնքան հպարտացած վարդագոյն Երեւանի՝ «մեր նոր Անիի», «գեղաքանդակ շէնքերով Երեւանի» վիճակը:

Մեր աչքին առջեւ մեր քաղաքամայրը ծառահատուեցաւ, «զարգացաւ» եւ «ուռճացաւ»՝ Նորակառոյց առանձնատուններով, քաղաքին կեդրոնը կորսնցուց իր դիմագիծը՝ «հին ու ժամանակը ապրած» միայարկ ու երկյարկ տունները քանդուեցան՝ տեղի տալով սունկի պէս բուսած բարձրայարկերու՝ անգոյն ու անդիմագիծ, կեդրոնը խճողուեցաւ «սրճեփ», այսինքն՝ «Ջեզվէ...», «Մոնտէ Կարլօ», «բուրգեր» (Burger), «Ավելյու», «Կոզի» (ըսել կ'ուզեն՝ Cozy) սրճարաններով եւ այլն:

Այս ի՞նչ մոլուցք է, որ կլանած է մեր երկիրը եւ մեր Երեւանը:

Փրոֆ. Լեւոն Չուգասզեան, Երեւանի Պետ. Համալսարանի դասախօս է, արուեստաբան, հայ մանրանկարչութեան եւ գեղանկարչութեան լաւագոյն մասնագետ եւ դասական տիպար Երեւանցի մը՝ իր մշակոյթով ու կենսափիլիսոփայութեամբ:

Keghart.org-ը ներկայացնելով կարելոր հատուած մը Լ. Չուգասզեանի յօդուածէն, կը փափաքի թիկունք կենալ Հայաստանի բնապահպանութեամբ մտահոգ եւ պատմական-ճարտարապետական արժեք ներկայացնող մեր հայրենի քաղաքներու, գիւղերու եւ զանազան բնակավայրերու դիմագիծը անաղարտ պահելու ուղղութեամբ տարուած անհատներու թէ կազմակերպութիւններու ջանքերուն: Մեր նպատակն է նաեւ արժանանալ պատկան պետական մարմիններու ուշադրութեան, որպէսզի ոչ մեկ ջանք ինչայն այս ուղղութեամբ:

Մենք պարտավոր ենք ապագայ սերունդներուն բողոք ՀԱՅ դիմագիծով յաւերժացած հայրենիք մը:

ՊԱՏԱՍԽԱՆ ՈՉ ԲՆԻԿ, ՈՉ ՀՆԱԲՆԱԿ, ՈՉ ԱԲՈՐԻԳԵՆ ԲԱՐԵԿԱՄՆԵՐԻՍ

Պրոֆ. ԼԵՆՈՆ ԶՈԼՁԱՍՏԵԱՆ, ԵՐԵՎԱՆ

Քաղաքի կենտրոնից բնիկների կամ հնաբնակների կամ *աբորիգենների* (ինչպես կ'ուզեն թող անուանեն կամ ծաղրեն) վերջնական դուրս մղումը հնարաւորութիւն է ստեղծելու Երեւանը վերջնականօրէն պարզապէս հողամասի վերածելու: Չէ՞ որ հնաբնակները պահողներն են քաղաքի պատմական յիշողութեան, նրանք գիտեն, թէ որտեղ էր ապրում Յովհաննէս Քաջազնունին, Լեւոն Շանթը, Նիկոլ Աղբալեանը, ո՞ր տեղերով էր տնային կալանքի ենթարկուած Չարենցը, գիշերը գաղտնի, տնից դուրս գալիս եւ գնում հանդիպելու եւ զբօսնելու ԱԼԵՏԻՔ Իսահակեանի հետ, որտե՞ղ էր Կոնդում ապրում Արշիլ Գորկին մինչեւ Ամերիկա մեկնելը, որտե՞ղ էին հաւաքուում Գուրգէն Մահարին, Հրաչեայ Ներսէսեանը, Կոստան Չարեանը, Երուանդ Քոչարը, ներկայիս «Սենթրալ» ռեստորանի կողքի շէնքից ինչպէ՞ս էին գիշերները գալիս ձերբակալում եւ արքայութեամբ հայ մտաւորականներին եւ այլն:

Ահա այս պատմական նուրբ հիւսուածքի կործանմանն է միտուած բարձր գոյքահարկի խնդիրը: Այդ միջոցով ուզում են վտարել հնաբնակներին կենտրոնից եւ վաճառել *թալանչիներին*: Ի՞նչ պիտի անեն առանց պատմական այդ հիւսուածքի բարձր գոյքահարկը պարտադրողները: Պարզ է, նրանք պիտի ապրեն հողամասում, որը շարունակելու են Երեւան կոչել: Բայց հնաբնակներն են քաղաքի աղը: Առանց նրանց ներկայութեան քաղաքը հողամաս է, բիզնեսի վայր: Յիշողութիւն չունեցող մանկուրտներ են պետք մեր թշնամիներին եւ այս ծրագիրն իրականացում է տգիտութեան վրայ խարսխուող չարութեան ու նախանձի հողի վրայ: Սա նաեւ քաղաքացիական պահուածք ունեցող եւ քաղաքի ու Հայաստանի շահերի համար տարիներով պայքարող ու մշակոյթ պահող, պայքարող հնաբնակների դէմ սկսուած արշաւ է, նրանց կողմից, ովքեր դա չեն արել նախկինում եւ հիմա քաղաքացիութեան դասեր են փորձում տալ մեզ՝ տեղաբնիկներին (աբորիգեններին): Արտայայտուած կարծիքներից պարզ է, որ կենտրոնում ծնուածներին ու տարիներով ապրողներին չեն ներում դա: Տարբերութիւն չի դրում նրանց եւ մեծ գներով բնակարաններ առած երկիրը թալանածների միջեւ եւ դա ձեռնտու է առաջին հերթին թալանչիների համար: Չէ՞ որ ուշադրութիւնը նրանց վրայից շեղում է: Վերջիններիս դրդումով է, որ բազմաթիւ ծայներ են հնչում գոյքահարկը բարձրացնելու օգտին եւ ցեխ է նետուում հնաբնակների կամ եթէ կ'ուզէք *աբորիգենների* վրայ: Թալանչիներից միլիոններ չեն պահանջում այդ ծայները, քանի որ վախենում են: Վախեցել են միշտ եւ հիմա էլ վախենում են: ԱԼԵՒԻ հեշտ է հնաբնակներին քարկոծելը: Ու՞ր պիտի հասնեն Երեւանում ապրողների զաւակները առանց հնաբնակների, որոնց համար ՀԱՅՐԵՆԻՔԸ սկսում է Երեւանից, իրենց բակից ու փողոցից, որի ամեն քարը թանկ է ու անգին յիշողութիւն:

There are no comments yet.